

[Mette Madsen]

Venstre siger naturligvis nej til lovforslaget om at nedlægge Statens Kunstfond. Det har vi gjort, hver gang det forslag er kommet frem. Vi er som i den sag, vi just har diskuteret om biblioteker, fundamentalt uenige i fremskridtspartiets kulturpolitik. Jeg synes ikke, at niveauet i de bemærkninger, der ledsager det meget korte forslag, vi har til debat, indbyder til en saglig debat om den forskellighed, der er i vore partiers kulturpolitik.

En ting kan vi bruge denne debat til, og det er at sige et meget stærkt ja til kunstfonden. Venstre er enig i de principper og intentioner, der ligger bag Statens Kunstfond, og vi mener også, at Statens Kunstfond gennem årene har ydet og stadig yder en uundværlig støtte til det danske kulturliv, en støtte, der, hvor liden den end er, har været med til at fastholde det, vi skal leve på, det, vi har arvet, det, vi skal give de kommende generationer at leve på.

Desværre er der gennem årene sket en udhuling af det budget, man enedes om, da man i 1964 fik loven om Statens Kunstfond. Det er blevet nævnt, at bevillingen i dag er på ca. 10 mill. kr. Skulle den have været reguleret i takt med andre priser og budgetter her i samfundet, skulle den i dag have ligget på ca. 30 mill. kr. Det var selvfølgelig derfor, kunstfondens repræsentantskab og bestyrelse her i foråret sendte en inderlig bøn til den daværende kulturminister om en rimelig opregulering. Desværre blev det ikke gunstigt modtaget i den tidligere regering. Ja, måske blev det nok gunstigt modtaget, men det blev i hvert fald ikke af den forrige regering vurderet som en retfærdighedsgerning, noget, det var nødvendigt at få bragt på plads.

Jeg tror nok, fru Birte Weiss og jeg er lidt uenige om forløbet. Fru Birte Weiss siger her i dag, at sagen standsede i første omgang, men der var forhandlinger på vej. Foreløbig ved vi altså kun fra pressen, at den blev bremsset af den daværende finansminister. Vi hører nu, at allerede den forrige regering dog igen var på vej med en ny forhandling. Det skyldtes måske fru Birte Weiss, der jo kender kunstfonden indefra også. Jeg synes, det var dejligt at høre, at den nye kulturminister straks har taget sagen op, og at den nuværende regering har imødekommet kunstfondens ønske om en opregulering.

Jeg tror, fru Birte Weiss måske ikke helt forstod, hvor meget der var i det af penge.

Jeg forstod ministeren sådan, at der allerede i år, i 1982, bliver ekstra 1 mill. kr. og dernæst en opregulering, altså plus 1,3 mill. kr., de kommende år plus derudover fra 1984 en regulering i takt med prisstigningerne i samfundet.

Jeg synes, alle de partier, der her i folketinget står bag Statens Kunstfond, bør kipe med flaget for, at en regering, selv om det er smalle tider – ministeren sagde selv for, at man af bitter nød var nødt til at skære ned mange steder, hvor det var beklageligt – alligevel har den indstilling, at er der en gruppe, der trænger særligt, et område, der trænger særligt – et så vigtigt område som vores levende kultur – når sådan et område er sakket bagud, så bør der ydes en pristalsmæssig retfærdighed.

Siden loven blev ændret i 1978, er der dukket mange problemer op om Statens Kunstfond, f.eks. socialindkomstens virkning på ydelserne på finansloven. I 1978 foreslog vi fra venstres side, at der skulle være en revisionsparagraf i loven om Statens Kunstfond. Det er en af de få love, hvor der ikke er en revisionsparagraf. Men den daværende minister ønskede ikke en sådan paragraf, med den begrundelse at kunstfondloven nu var ude over forsøgsstadiet og derfor skulle kunne fungere uden ændringer. Vi mente dengang – og vi mener stadig – i venstre det modsatte, nemlig at regering og folketing bør være opladt over for strømninger og bevægelser i kunsten, opladt over for impulser og inspiration fra 3 mands udvalgene og fra repræsentantskabet, der jo stadig udskiftes, fra kunstnerne og fra befolkningen, og at det derfor vil være frugtbart, om man med mellemrum tager kunstfondloven op til revision eller i hvert fald debat. Vi foreslog dengang 3 år. De er gået nu så rigeligt.

Jeg synes, det kunne være vældig nyttigt, om vi her fik en debat om Statens Kunstfond. Jeg må måske bede ministeren overveje, om ikke det ville være en god idé med en redegørelsesdebat engang i løbet af den kommende vinter.

Ingerlise Koefoed (SF):

Heller ikke dette lovforslag fra fremskridtspartiet skulle der være grund til at ofre forfærdelig mange ord på. Formålet med det er jo, som der står, at nedlægge Statens